

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 89. Funesta Bironii Ducis fata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. riam & Ecclesiæ defensionem uteretur
 A. C. 1602. Hic in Divi Germani suburbano,

nutricis cura in spem Regiæ Borbo-
 niorum successione educabatur: dum
 autem Rex die decima septima Junii
 Lutetia digressus ad hoc oppidum ve-
 nerat, non sine maxima animi admi-
 ratione percepit, hanc nutricem de-
 pente sub illum ipsum vesperum esse
 extinctam, eoquod eidem Hugonotto-
 rum, ut creditum fuerat, nonnulli
 pera manuque coquinæ ipsis addita
 conducta, offam veneno imbutam in
 prandium attulissent, eo fine, ut mor-
 tam in ipsam, quam ut per ejus man-
 las in Delphini vitam grassarentur: At-
 tamen nutrix simulac conceptum vitiis
 ribus toxicum animadverterat, ipsa
 quidem exitii certissima, in id unice
 intenta erat, ne malum hoc idem & Re-
 gius Filius incurreret: quocirca inhu-
 manitate prorsus clementissima, quan-
 tumvis avidè inhiantem lactis tractum
 confestim arcuit, huncque in modum
 adhuc incolumem servavit.

§. LXXXIX.

Funesta Bironii Ducis fata.

Thuan.
 l. 128.

Daniel l. 10.

Rapin. Hist.
 d'angl. l. 17.

Non minus feliciter Henricus IV. Lu-
 dovici XIII. Parens eluctabatur in-
 fidias, sibi a Carolo Gontalto Bironii
 Duce

Duce structas. Hic ob bellicam virtutem Regi percharus tam amplis cumulabatur favoribus, ut vix non ab eo solo dependerent, cunctaque in regno administrarentur, unice tamen ambitionem suam coercendo impotens erat; cum enim a Rege Bruxellas Legatus mitteretur, Alberti Archiducis juramentum de Verbiensi pace servanda excepturus, salutabatur a Picoto natione Aurelianiensi ac Francia extorre, qui olim a Luxii copiis captus, ac sine lytro ab ipso Duce libertati assertus, pro innata incudendis atque exequendis consiliis dexteritate sua in variis colloquiis Bironio infusurrabat, quod ob egregias animi sui dotes Hispaniæ Regi percharus facile ad supremos honorum apices ascendere posset, dummodo ipse sibi viam non occluderet: hamum incautius devorans Bironius, Picotum Parisios venire jussit, ea, quæ obscuris non nisi verbis prælibasset, apertius declaraturum: interea inter ambos frequens erat commercium literarum, quæ ex Hispania, Taurino & Mediolano allatæ ad Dolensem civem, nomine Bibum ex condicito directæ, Bironii ambitionem mire fovebant, facta nuptiarum spe nunc cum Maria Austriaca Rudolphi Cæsaris nepte, nunc cum Emanuelis Sabaudia Ducis Filia. Tam splendidæ affinitatis

Sæc. XVII.
A. C. 1602.

Mem. Secret. tirés des Archiv. parti. I. 82. fol. 362.

Sæc. XVII. A. C. 1602. tis felicitas tantopere inflabat Bironium, ut indignationem suam, quam contra Regem ob denegatam Burgundicis Præfecturam conceperat, haud amplius dissimulans effræni libertate hunc Principem ingratitude, aliorumque criminum infimularet, haud parum confutatus a perfido Jacobo Laffinio, quem Bironius omnium arcanorum participem reddebat: Postquam autem Sabaudia Dux in Franciam venerat, celerem Bironii exitium cudi cœperat, cum enim Hispaniæ Orator Ducem missum iret, eique exprobaret, quod non nisi foedus contra Philippum cum Henrico initurus aulam accessisset, idque ex ipso Regis Galliæ ore compertum esset, Sabaudus ira commotus atrocibus convitiis Regem petebat, inter cetera commemorans, Regem de Bironio ejusque Patre dixisse, quod merita ab utroque præstita nequaquam æquarent molestias sibi ab utriusque ambitione & insolentia caussatas. Ad hæc Bironius in rabiem actus respondit, si præfens adfuisset, hanc injuriam Regionem sanguine vindicasset, postea plura adhuc in Henricum evomens Emanuel Sabaudus manifestabat, quod Rex Burgundicis Præfecturam committere vellet Boesio Calvinistæ, eo fine, ut Catholicis suppetias ex Hispania & Sabaudia recipiant

cipiendi opportunitatem intercluderet, Sæc. XVII.
 hacque ratione Hugonottarum Secta A. C. 1602.
 in munitissimo Christianæ Reipublicæ
 loco prope Genevam stabilita novas vi-
 res acciperet. Ut ergo Religio Catho-
 lica, bonum publicum, & totius sta-
 tus privilegia facta servarentur, jam-
 jam in Regno fortium Virorum agmen
 esset conflatum, cujus præcipui Duces
 forent ipse, & Alvernæ Comes una-
 cum Connestabili, ac Regii Sanguinis
 Principe Sueffionensi Comite, quem in
 Henrici locum Franciæ solio destinaf-
 sent. Percepto hoc consilio Dux om-
 nem opem pollicitus Bellium Cancel-
 larium suum ad Hispaniæ Regem ab-
 legat, de agitatis edocendum. Hunc
 in finem Renazeus Laffinii Domesticus
 Taurinum decernebatur, qui Hispaniæ
 Oratorem hac de re certiore redderet.
 Jam antea desuper colloquium cum Bi-
 ronio, Alphonso Idiacquo & P. Ale-
 xandro Jesuita Divioduni habebatur:
 fertur quoque Taurini fuisse decretum,
 quod Bironius Franciæ Regem vena-
 tioni intentum caperet in Hispaniam ab-
 ducendum, vel in quodam Monasterio
 recludendum. Utut res se habuerit,
 id tamen exploratum habetur, quod
 Madritenses Aulici totum negotium re-
 liquerint Comiti Fontano Mediolanensi
 Gubernatori, qui tamen conjuratorum
 parti-

Guichenon.
Hist. de
Savoie.

Sæc. XVII. partibus accedere renuebat, donec
 A. C. 1602. Bironii proposito certus esset: cum
 ro in promissi auri securitatem Monmelianum, præter alia duo loca ab Emanuele Sabaudixæ Duce peteret, hic Princeps inde offensus conjurationis agitata consilia detestatus est, quam Francixæ Rex eidem armis suis Comberium & Monmelianum eripuisset.

§. XC.

Bironius a Laffinio proditus.

Memoir. secret. tom. 1. pag. 1.
Daniel l. c.
Memoir. de Sulli t. 1. cap. 95.
Cayet a l'an. 1602.

Jamjam Bironii fides Henrico Regi inspecta esse cæperat, id quoque cum suboleret ipse, Lugduni cum Rege ambulans fatebatur, quod ob denegatam Burgi Præfecturam indignatione expugnatus Sabaudixæ Ducis consiliis ac præcipue oblatis filixæ suæ nuptiis contra Regis sui obsequium nimium faciles præbuisset aures: jam vero penitentia ductus veniam exoraret. Res inquietos subditos, quorum ingens numerus tum in Galliis erat, clementer ad officium reducere intentus, non modo præteritorum oblivionem spondebat, sed insuper Bironium ad Elisabetham Angliæ Reginam, necnon ad Helvetios Legatum decernebat: Postquam vero Regi per Combellum innotuerat, quod Bironius cum Alvernixæ Duce & Bullionis